

BEEKBERGEN, 14 juni 2026

Leerdienst over de opstanding

PREEK OVER: 1Kor.15:35-49

Hoe? Wat? WIE?!

BIJBEL: Mat.13:43; Luk.20:34-36; Joh.3:13-31; 11:25,26; 2Kor.5:1-10; 1Thes.4; 15-5:11; 1Pet.1:3-5; Openb.1:18

OM TOE TE PASSEN: In Paulus' Paaspreek zijn antwoorden te vinden op een paar wezenlijke vragen over de opstanding, maar we krijgen vooral de indruk dat 'ons leven Boven' enorm verschilt van 'ons leven Beneden'. Zo kunnen we ons er nauwelijks een voorstelling van maken. Tegelijk benadrukt Paulus de concreetheid van het leven 'Boven'. We krijgen de verzekering mee (in Christus' opstanding) en de Heilige Geest leert ons nu al 'anders te leven vanuit Pasen'.

OM OVER DOOR TE DENKEN: 1. Hoe worden doden opgewekt? Het menselijk lichaam is vergankelijk en hoe kan dan een opwekking plaatsvinden? Sommige lichamen kunnen niet eens begraven worden, of er worden ledematen vermist, bijvoorbeeld na een ontploffing, een brand of een vliegtuigramp. Eigenlijk is een lichamelijke opstanding toch onmogelijk? De apostel Paulus legt hierover een en ander uit door ons op de natuur te wijzen en daaruit dingen toe te passen op deze kwestie. Zoals een graankorrel tot 'ontbinding' moet overgaan om tot vrucht te komen, zo moet ook het menselijk lichaam een veranderingsproces doormaken. En zoals God machtig is om het gezaaide gewas een ander uiterlijk te geven dan het zaad, zo zal Hij ook in staat zijn de gestorven mens een nieuw, onvergankelijk, lichaam te geven door de opstanding uit de doden. Hij is de Schepper (uit het niets kan Hij iets maken!), Hij is almachtig! We kunnen Hem dus ook in deze dingen vertrouwen.

De belofte van de opstanding uit de doden is niet een hoopvolle speculatie, maar een feitelijke werkelijkheid, bewezen in de opstanding van de 'Eersteling', Christus. (Rom.1:4) Hij is de 'Levenwekkende Geest'. Door wezenlijke verbondenheid met Hem krijgen wij deel aan deze Geest. In de opstanding mogen wij dragers van de 'gelijkenis van Zijn Heerlijk lichaam' zijn. Hoe het er ook allemaal uit zal zien, als we maar lijken op Christus! En dat kan nu al!

2. Het is dwaas, onverstandig, om al te zeer na te denken over de opstanding. In deze dingen stuiten we al snel op de grens van ons kennen. Wij kunnen ons eenvoudig geen voorstelling maken van die hemelse werkelijkheid. Wij zijn schepselen en daarmee beperkt en gebonden aan tijd en ruimte. Ook zijn wij zondaars en daardoor gebrekkig in onze waarneming en doordenking. Maar Paulus is vooral zo verontwaardigd, omdat onze wens om hier meer van te weten, getuigt van weinig vertrouwen in de Heere en ook van weinig inzicht in het overige werk van de Schepper. Uit de natuur kun je al veel leren over de opstanding. Kijk maar naar de graankorrel. (Zie ook Joh.12:24-26, waar de Heere Jezus de redding en bekering van de gelovigen hiermee uitlegt: Hij moet sterven om veel vrucht voort te brengen. (Zie ook Luk.24:26)) Als iets sterft betekent dat niet het eind, maar juist een nieuw begin, zelfs van een veel vruchtbaardere fase, want die enkele graankorrel kan als halm wel honderdvoudig voortbrengen. Ook Jezus' kruisdood leidde tot de Kroon!

3. De les uit de natuur is: "Wat je zelf zaait, wordt pas levend als het eerst gestorven is." Blijkbaar is de dood een overgang, een onmisbare verandering, waardoor het 'natuurlijke' 'geestelijk' kan worden. De dood is dus de verandering van het 'tijdelijke' naar het 'eeuwige', van het 'vergankelijke' naar het 'onvergankelijke'. Zo lijkt de dood nog het meest op de geboorte, een immens moment, onomkeerbaar en definitief een nieuwe periode inluidend. Je was er al, ongeveer negen maanden lang, diep van binnen in de moederschoot, maar je werd pas geboren toen je zichtbaar werd en zelf ademhaalde. En deze nieuwe situatie lijkt eigenlijk helemaal niet op de tijd dat je 'opgevouwen' en ondersteboven, zwemmend in het vruchtwater, lag te wachten op de doorgang door het geboortekanaal. Kortom, de dood moet ons niet voor raadsels stellen (alsof de Heere toch de dood niet heeft overwonnen, want er sterven nog steeds mensen), maar de dood heeft juist een wezenlijke functie, namelijk die van doorgang door het kanaal naar de eigenlijke bestemming: de eeuwigheid. (1Pet.1:9)

4. Wat voor lichaam krijg je dan uiteindelijk? Paulus komt opnieuw met een les uit de natuur: je zaait niet de uiteindelijke korenhalm, maar slechts een korrel. (GUMNOS KOKKOS betekent letterlijk 'naakte graankorrel') Je ontvangt dus uiteindelijk ook niet je huidige lichaam, maar je zaait dit aardse lichaam om er uiteindelijk iets heel anders voor terug te krijgen. God Zelf geeft hier een vorm aan, zoals Hij dat wil. In de natuur blijken er ontzaglijk veel soorten zaad en daarmee ook ontzaglijk veel vormen van leven te zijn. Wat zijn er veel verschillende planten, die in hun vorm op geen enkele manier lijken op hun zaad! De variatie in levende planten is eigenlijk nog groter dan de variëteit in zaad. De rijkdom van de veelheid aan levende planten is nog veel groter dan de minuscule verschillen die vaak bestaan tussen de zaden. Zo zal er blijkbaar ook uiteindelijk een veel grootstere verscheidenheid zijn dan we nu al kennen. Maar dit geheimenis is nog niet onthuld, zodat niemand nog weet hoe het er allemaal uit zal gaan zien. Maar de natuur geeft ons een grootse verwachting! De Schepper Zelf zal Zijn Meesterhand tonen. En in dit alles, dat eeuwige, geestelijke en onvergankelijke leven, zal vooral Zijn identiteit duidelijk zijn: we zullen op Christus lijken (2Kor.3:18), van Hem zijn, voor Hem leven, in alles!

5. Er is nu al een grote verscheidenheid zichtbaar in de schepping: God heeft allerlei zeer verschillende 'lichamen' gemaakt. (1Kor.15:38) Mensen, vogels, vissen en landdieren hebben ieder een eigen verschijningsvorm. Zo zijn de 'hemellichamen' (de zon, de maan en de sterren) ook weer anders dan de 'aardse lichamen'. Enerzijds vertelt Paulus hiermee dat de Heere God in de ons nu bekende schepping veel verschillen heeft willen creëren. Anderzijds benadrukt Paulus nog iets anders, namelijk de 'glans' (de schittering), die er door de Heere aan is gegeven, verschilt ook. Dit laat ons iets zien van het verschil tussen het aardse, vergankelijke leven en de schittering van de onvergankelijke eeuwigheid. Er wordt gezaaid in vergankelijkheid, oneer, zwakheid, maar opgewekt in onvergankelijkheid, heerlijkheid en kracht. We laten een 'natuurlijk lichaam' achter, om een 'geestelijk lichaam' te ontvangen. (1Kor.15:42-44) Het beeld van het zaaien geeft dus aan dat er enerzijds een voortgaande beweging is, namelijk van zaad tot de bij het zaad behorende plant. Dus er is verwantschap (eenzelfde identiteit, Mat.22:30; 1Kor.15:6:18; 1Pet.3:18) tussen het gestorvene en de opstanding. (Mark.12:24; Joh.20:14) Maar

anderzijds zijn er ook enorme verschillen tussen zaad en plant, dus tussen het tijdelijke en het eeuwige. We zullen uiteindelijk echt veel meer van Christus vertonen! (*Misschien is boven te zien wat Hij van ons heeft kunnen maken*)

6. Net zo zeker als er een 'natuurlijk lichaam' bestaat (het vergankelijke, 1Kor.15:53,54; 2Kor.5:4), zo zeker is er ook een 'geestelijk lichaam'. Ons aardse leven staat op een of andere manier in verband met het geestelijke, het hemelse. Zo wordt de wedergeboorte ook voorstelbaar: Christus wordt in je geboren en zo krijg je deel aan de opstanding en ontstaat er een 'geestelijk lichaam' in de hemel, bedoeld als woonplaats voor later. Het sterfelijke lichaam wordt niet weggegooid, alsof de begraafplaats een dumpplaats is, integendeel. Net zoals een omgeploegde korenakker geen weggooiplaats is voor graankorrels, maar integendeel, juist de start van een nieuwe oogst! Het stervende zaad wordt 'begraven' om tot leven te komen, ja tot heerlijkheid te komen. Zo is de dood dus niet de eindstreep voor het leven, maar integendeel, juist een beginpunt voor een ander leven, voor altijd! God geeft ons een nieuw bestaan, dankzij Gods genade, dankzij Christus' opstanding uit de dood. Het eeuwige leven is dan ook niet een natuurlijke eigenschap, maar alleen een genadegave van God. Een gelovige leeft dus altijd met een hemels tegoed, een hemelse bankrekening, die waardevast en hoopgevend is. Hier op aarde zijn wij kleingeld, maar ons fortuin ligt klaar in Christus! (Mat.6:19-21)

7. Paulus maakt deze zeer wezenlijke zaak duidelijk door een globaal beeld te geven van het menselijk bestaan: wij zijn allemaal nakomelingen van Adam, de 'levende ziel', die de eerste mens is geweest. Het gaat hier dus om het sterfelijke en zondige bestaan, waaraan wij allen deel hebben gekregen, net als onze 'voorvader' Adam. Wij zijn sterfelijk omdat hij dat was. Maar nu is er een 'laatste Adam' gekomen, de Heere Jezus Christus, de Levendmaker! Dit is te zien in Zijn opstanding uit de dood en wij mogen deel krijgen aan die opstandingskracht. (Joh.5:21; 6:63; Rom.8:10; 2Kor.3:18; Fil.3:10) In Hem mogen we eeuwig leven ontvangen! (Joh.17:3) Wie in Hem gelooft zal leven, zelfs door de dood heen. (Joh.11:25,26) Zo wordt nog meer duidelijk wat Paulus bedoelt met 'gezaaid in oneer' en 'opgewekt in heerlijkheid'. We zullen met Christus worden bekleed. (2Kor.5:2) In ons nieuwe lichaam huist dezelfde identiteit, maar inhoud en vorm zijn zo enorm anders: er is daar geen zonde meer!

8. De volgorde is eerst de natuur en daarna het geestelijke. Dus de mens heeft altijd te maken met het stoffelijke, het zondige en het vergankelijke, maar er is genade mogelijk. We hoeven niet aards te blijven, we mogen leven, voor eeuwig. En net als we, na Adam, deel hebben gekregen aan zijn natuurlijke staat, zo mogen we ook deel krijgen aan het geestelijke en onvergankelijke van Christus. (Fil.3:21) De Heere Jezus Christus heeft de heerschappij van de dood verbroken en hiervoor in de plaats het eeuwige leven gebracht. En zoals wij lijken op Adam, zo mogen we gaan lijken op Jezus, de Zaligmaker, het Licht der wereld. (Joh.8:12)

9. Welke troost put je uit het feit dat er leven is na de dood? Dat niet alleen mijn ziel, direct na het sterven bij Jezus Christus is, maar dat ook mijn lichaam, mijn hele bestaan, zal opgenomen worden in heerlijkheid. Door de kracht van Christus, gegarandeerd door Zijn opstanding, zal ik verbonden zijn met het 'verheerlijkt Lichaam van Christus in de hemel.' "Nu al mag ik iets ervaren van de enorme heerlijkheid, die in geen mensenhart is opgekomen, nog nooit door een menselijk oor is gehoord of door een oog is gezien, om straks uiteindelijk helemaal God eeuwig te prijzen en te danken." (Heidelbergse Catechismus, vr. en antw. 57 en 58) Het lijkt dus wel voor de hand liggend dat we, bij het sterven, een nieuw leven krijgen, alsof het sterven een geboorte is. Het gaat dan om het geestelijke lichaam, dat 'Boven' voor ons klaar ligt. Tegelijk geloven we ook in een lichamelijke opstanding van de doden, alsof er uiteindelijk ook nog een 'aardse opstanding' volgt, op de dag van Jezus' wederkomst. (Joh.5:28,29; 1Thes.4:16) Wellicht is dit het begin van het grote plan van God: "Zie Ik maak alle dingen nieuw". (Openb.21:5) De verlossing zal dus een totaal karakter dragen, waarin ook ons lichaam deelt. De Sterfkamer is dus ook een kleedkamer: om eerst een geestelijk lichaam te ontvangen, vervuld en gereinigd en beheerst door de Geest en dan een verheerlijkt lichaam, gelijkend op Christus, tot eer van de Vader!

10. In de geloofsbelijdenis mogen we ermee instemmen dat we geloven in een eeuwig leven en de opstanding van 'het vlees, hoewel niemand weet hoe dit er precies uitziet. Geloven betekent dan ook: hopen op wat je niet kunt zien en vertrouwen op Iemand Die je niet in alles begrijpt. Het gaat om een zekerheid, ook al weet je niet alles en een beleving van vastigheid, alsof Iemand je draagt. Het is een overtuiging, die je niet makkelijk kunt uitleggen aan anderen, maar waar je hart zo vol van kan zijn, zodat je wel iets vertellen wilt. (Heb.11:1)

11. Even wat dingen op een rijtje:

- Wat in vergankelijke vorm wordt gezaaid (de 'kale korrel'), wordt in onvergankelijke vorm (we weten nog niet precies hoe) opgewekt,
- Wat onaanzienlijk en zwak is, als het wordt begraven, wordt met schittering en kracht opgewekt.
- Er wordt een aards lichaam 'gezaaid', maar een geestelijk lichaam opgewekt.
- Als er een aards lichaam is, dan is er ook een geestelijk (onvergankelijk) lichaam.

De eerste mens, Adam, werd een levend, aards wezen (Gen.2:7), maar de 2^e Adam, Jezus Christus, werd een 'levendmakende Geest. (Joh.6:63; Rom.8:11,12; 2Kor.3:6,17; 2Pet.3:18) Jezus Christus is een machtige en liefdevolle Heer. Hij is de Goede Herder. Die Zijn schapen thuisbrengt, dwars door de dood heen. De dood gaat voor ons open, omdat Hij onze Koning is.

12. Antwoord op een paar vragen: 'Vlees en bloed' gaan niet mee het Koninkrijk in. (1Kor.15:50) Dus er komt een grote, grootse!, transformatie (Mat.22:30-32; Mark.12:24-27; Luk.20:34-36): we krijgen (letterlijk en figuurlijk) een schitterend, stralend lichaam, vol van Gods eer. (Het Hebreeuwse woord KABOOD betekent zowel iets eervols en ook iets stralends!) We zullen als de engelen zijn. We worden geen engelen, maar we ontvangen wel iets van hun heerlijkheid. (Luk.20:34-36) Ons nieuwe uiterlijk zal wellicht meer van onze ziel laten zien dan nu hier het geval is. (Mat.13:43) Zo valt misschien ook wel het verschil in leeftijd weg. Dus ook zij, die zeer jong, of zelfs ongebooren gestorven zijn, mogen delen in het eeuwige. (2Sam.12:23) je zou het kunnen vergelijken met ooit de intocht in het Beloofde Land. Sommigen hebben 40 jaar (extra) moeten lopen, maar er zijn waarschijnlijk ook pasgeborenen geweest, die op de dag van hun geboorte al inwoner werden van het Beloofde Land. (Zie bv. Joz.15:13-19) Ook hen die organen hebben afgestaan of hebben ontvangen zullen hier niet aan lijden in de opstanding. Misschien draagt Christus als Enige littekenen (Openb.5:6), maar wij ontvangen al wat we nodig hebben van Hem. Hij is onze Donor. (Mark.10:45)

OM OVER DOOR TE PRATEN: 1. Wat sprak jou vooral aan en waarom? 2. Wat betekent het voor jou dat jouw lichaam uiteindelijk ook deelt in Christus' overwinning? 3. Wat betekent dat voor je leven in het hier en nu?